

آنالیز QTL موثر بر خصوصیات لاشه روی کروموزوم ۱ در یک جمعیت F2 بلدرچین ژاپنی(۲)

محبوبه ایرانمنش^{*}، علی اسماعیلی زاده^۲، حسن مرادیان^۳، سعید سهرابی^۳

۱-دانشجوی کارشناسی ارشد اصلاح نژاد دام دانشگاه شهید باهنر کرمان ۲- دانشیار دانشگاه شهید باهنر کرمان ۳- کارشناس

ارشد اصلاح نژاد دام دانشگاه شهید باهنر کرمان

^{*} محبوبه ایرانمنش : Mahboob.Iranmanesh@yahoo.com

چکیده

در یک طرح سه نسلی، آزمایشی برای شناسایی جایگاه های ژنی مرتبط با خصوصیات لاشه بلدرچین ژاپنی، از دوسویه سفید و وحشی (در مجموع ۱۶ پرنده) استفاده شد. از میان پرنده‌گان نسل دوم ۴۴ پرنده انتخاب و با تلاقی بین آنها ۴۲۲ پرنده نسل سوم ایجاد شدند. رکوردهای مربوط به وزن اجزای مختلف لاشه و ارگان های داخلی پرنده‌گان نسل سوم ثبت شدند. تمامی ۷۲ پرنده مربوط به هر سه نسل برای ۸ نشانگر ریزماهواره موجود بر روی کروموزوم شماره یک تعیین ژنتوتیپ شدند. اطلاعات فنوتیپی و ژنتوتیپی به روش مکان یابی درون فاصله ای مبتنی بر رگرسیون و یک مدل تک QTL با استفاده از نرم افزار آنلاین GridQTL در ۵ مدل مختلف آماری انجام گردید. در نهایت و پس از آنالیز ۵ مدل مختلف، QTL های معنی داری برای صفات وزن سینه، لاشه سرد، چربی لاشه، پیش معده، سر، غده یوروپیجیال، بورس فابریسیوس، روده، بال، لاشه سرد و درصد سینه، پیش معده، چربی لاشه و افت لاشه شناسایی شد.

واژه‌ای کلیدی : بلدرچین ژاپنی - صفات لاشه - طرح F2 - نشان گر ریز ماهواره - مکان یابی QTL

مقدمه

بلدرچین ژاپنی متعلق به راسته گالیفرم و خانواده فازیانیده می‌باشد. این پرنده از حدود سال ۱۹۱۰ میلادی به عنوان یک منع غذایی ارزشمند برای مصرف انسان مورد توجه قرار گرفت (۲). تاکنون مطالعات بسیاری به منظور برآورد پارامترهای ژنتیکی برای بهبود صفات مختلف در بلدرچین ژاپنی گزارش شده است (۳، ۴ و ۵). با توجه به اهمیت انتخاب برای بهبود وزن و بازده اجزای مختلف لاشه در حیوانات مختلف، تاکنون چندین مطالعه برای بررسی پارامترهای ژنتیکی این صفات انجام شده است. در بلدر چین نیز در یک پژوهش توسط سهرابی و همکاران (۱۳۹۰) پارامترهای مرتبط با خصوصیات لاشه مورد بررسی قرار گرفت (۱). در زمینه نقشه‌یابی QTL برای این صفات نیز در مرغ چندین پژوهش انجام شده. برای مثال دکونینگ و همکاران (۲۰۰۴) با تلاقی دو لاین تجاری مرغ و با استفاده از یک طرح جفت- ناتی و آنالیز آن برای صفات رشد و لاشه با استفاده از مدل رگرسیونی در نهایت QTL هایی را برای وزن لاشه، وزن ران و وزن بدن در سن ۴۰ روزگی روی کروموزوم ۱ گزارش کردند (۶). و یا لیو و همکاران (۲۰۰۷) در مطالعه‌ای روی مرغ با استفاده از روش نقشه‌یابی فاصله‌ای برای مکان یابی جایگاه‌های مؤثر بر وزن بدن و وزن چربی شکمی روی کروموزوم ۱، QTL های مؤثری را برای وزن لاشه، وزن بدن، درصد چربی شکمی و همچنین وزن چربی شکمی گزارش کردند (۷). ازلام و همکاران در سال ۲۰۱۱ دو لاین تجاری بوقلمون را تلاقی داده و یک جمعیت نقشه‌یابی F2 ایجاد کردند و با رکورددگیری افراد برای صفات وزن بدن، بازده سینه (طول و عرض ماهیچه سینه، درصد گوشت سینه) و کیفیت گوشت (درصد افت لاشه، رنگ گوشت سینه و PH نهایی گوشت) QTL های معنی داری را برای